

[Miljøministeren]

ket arbejder koncentreret med nedskæring af disse midlers brug, og at man dér vil investere et betydeligt beløb, så synes jeg, det er et positivt tiltag, et vældig godt initiativ, som gør, at vores beløb kommer til at stå i et helt andet relief, for netop vores beløb skulle jo bl.a. gå til uddannelse af landmændene, så de kunne forvalte disse ting på rette vis. Det er på den baggrund, jeg synes, det må være rimeligt, at vi ikke overlapper dette arbejde. Hvordan landbruget ellers forhandler med deres forskellige foreninger, konstruktioner el.lign. er noget, vi ikke skal blande os i.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det står nu stjerneklart for mig, hvordan det hænger sammen. Jeg skal sige, at den konstruktion kan vi ikke medvirke til, og vi vil gøre, hvad vi kan i udvalget for at få belyst de fulde konsekvenser af denne konstruktion.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg forslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d.d. meddeler socialministeren, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om ældrepolitikken.

(Redegørelse nr. R 3).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted tirsdag den 2. decem-

ber 1986. Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Skriftlig redegørelse:

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Socialministerens redegørelse af 30/10 86 om ældrepolitikken.

(Redegørelse nr. 3).

Der er tradition for, at de store linier på det sociale område tegnes med tilslutning fra et bredt spektrum af de politiske partier. Jeg håber, at denne tradition kan fortsætte, når jeg om kort tid fremsætter lovforslag om forbedrede regler.

Med denne redegørelse lægger jeg op til, at der allerede nu tages hul på debatten om initiativerne på ældreområdet.

Ældrekommissionen udstak fra 1980 til 1982 kursen for en sammenhængende ældrepolitik, vel vidende at en sådan ikke skabes på én gang. Jeg er glad for at kunne konstatere, at visse dele af forslagene allerede er gennemført af denne regering. Lad mig nævne førtidspensionsreformen, samordningsreglerne for tjenestemandspensionister og gennemførelsen af delpensionsordningen. Delpensionen var jo et ganske væsentligt element i kommissionens sammenhængende ældrepolitik. Jeg vil kalde ordningen den største socialpolitiske reform i adskillige år.

Regeringen vil fortsætte denne aktive linie på ældreområdet. Vi vil derfor nu fremlægge en såkaldt »ældrepakke«, der skitserer de meget betydelige forbedringer for de ældre, der senere udmøntes i lovforslag. Vi sætter ind på flere fronter på én gang, ja, faktisk på hele ældrepolitikens område: de samlede økonomiske, fysiske og sociale rammer for de ældres tilværelse.

Hvem er det så, vi skal lave ældrepolitik for?

Jo, det har betydning for en masse mennesker – i dag tæt ved 1 mill. – der stort set kun har én ting til fælles, nemlig at de har nået en vis alder. Aldersmæssigt spænder gruppen vidt, fra omkring 60 år til mennesker op i 90'erne. De ældres interesser, holdninger og behov er lige så varierede.

Statistikken fortæller os, at vi bliver flere og flere gamle, og at vi inden for en oversku-